YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (toinen jaosto)

18 päivänä syyskuuta 1996 *

Asiassa T-22/96,

J. Langdon Ltd, irlantilainen yhtiö, kotipaikka Dublin, edustajanaan solicitor Patrick O'Brien, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Faltz & Associés, 6 rue Heine,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Richard Wainwright ja Fernando Castillo de la Torre, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii kumottavaksi komission 3.11.1995 tekemän päätöksen C(95) 2726, jossa todettiin, että tietyt tuontitullit on kannettava ja että tullien peruuttaminen ei ole perusteltua,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Kirschner sekä tuomarit C. W. Bellamy ja A. Kalogeropoulos,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Kantaja toi vuoden 1992 toukokuusta vuoden 1994 toukokuuhun Irlantiin tiettyjä tavaroita, jotka se ilmoitti väärällä yhdistetyn tullinimikkeistön nimikkeellä, minkä seurauksena Irlannin tulliviranomaiset eivät kantaneet tiettyjä tuontitulleja.

2 Kyseiset viranomaiset kääntyivät asiassa komission puoleen 26.4.1995 lähettämällä sille telekopion, ja komissio teki 3.11.1995 päätöksen C(95) 2726 (jäljempänä riidanalainen päätös) tuonti- tai vientitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1430/79 (EYVL L 175, s. 1) 13 artiklan 2 kohdan, sellaisena kuin se on muutettuna, tuonti- tai vientitullien maksamisvelvoitteen sisältävään tullimenettelyyn ilmoitetuista tavaroista velalliselta kantamatta jääneiden tuonti- tai vientitullien kantamisesta jälkitullauksin 24 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1697/79 (EYVL L 197, s. 1) 5 artiklan 2 kohdan, yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 239 artiklan 2 kohdan

sekä tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1) 873 ja 907 artiklan säännösten perusteella.

3 Riidanalaisen päätöksen 1 artiklassa määrätään, että kyseiset tuontitullit on kannettava ja että niiden peruuttaminen ei ole perusteltua.

4 Kantaja on yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 22.2.1996 jättämällään kanteella vaatinut, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa kyseisen päätöksen ja velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Kantaja on vedonnut muun muassa siihen perusteeseen, että kontradiktorista periaatetta on loukattu (asia T-346/94, France-aviation v. komissio, tuomio 9.11.1995, Kok. 1995, s. II-2841).

5 Komissio teki 6.5.1996 päätöksen C(96) 1135, jonka johdanto-osassa todetaan, että riidanalaisen päätöksen peruuttaminen on välttämätöntä, kun otetaan ensinnäkin huomioon se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi edellä mainitussa asiassa France-aviation vastaan komissio antamassaan tuomiossa, että asetuksen (ETY) N:o 2454/93 905 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa säädetyssä hallinnollisessa menettelyssä loukataan sen, jota asia koskee, oikeutta tulla kuulluksi, ja toiseksi se, että riidanalainen päätös tehtiin tämän menettelyn mukaisesti, ja lopuksi se, että kyseisen asetuksen 871 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa säädetty menettely, jonka mukaisesti riidanalainen päätös myös tehtiin, on samanlainen kuin 905 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa säädetty menettely.

6 Päätöksen C(96) 1135 1 artiklassa määrätään, että riidanalainen päätös peruutetaan.

7 Komissio on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 14.5.1996 lähettämällään kirjeellä vaatinut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta anta-

maan määräyksen, jossa todetaan, että lausunnon antaminen kanteesta raukeaa. Komissio on vedonnut siihen, että riidanalainen päätös on kanteen nostamisen jälkeen kumottu päätöksellä C(96) 1135.

8 Kantaja on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 12.6.1996 jättämässään kirjelmässä vastustanut komission vaatimusta. Kantaja on lisäksi pyytänyt, että se saisi korvata kanteessa esitetyt vaatimukset uusilla vaatimuksilla. Näissä uusissa vaatimuksissaan kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

a) kumoaa riidanalaisen päätöksen sen väitetystä tekopäivästä lukien;

b) toteaa, että komissio ei ole antanut päätöstä kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se vastaanotti Irlannin tulliviranomaisten sille lähettämät asiakirjat, siten kuin asetuksen (ETY) N:o 1697/79 5 artiklan 2 kohdan soveltamista koskevista säännöksistä 23 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2164/91 (EYVL L 201, s. 16) ja/tai asetuksen (ETY) N:o 1430/79 4 a artiklan, 6 a artiklan, 11 a artiklan ja 13 artiklan soveltamista koskevista säännöksistä 12 päivänä joulukuuta 1986 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3799/86 (EYVL L 352, s. 19) ja/tai asetuksessa (ETY) N:o 2454/93 tarkoitetaan;

c) toteaa, että Irlannin tulliviranomaisten on joko luovuttava tullien kantamisesta tai peruutettava ne tapauksen mukaan asetuksen (ETY) N:o 1697/79 ja/tai asetuksen (ETY) N:o 1430/79 ja/tai asetuksen (ETY) N:o 2913/92 mukaisesti;

d) velvoittaa komission korvaamaan kantajalle jo aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja ne oikeudenkäyntikulut, joita kantajalle aiheutuu siihen mennessä, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisee asian lopullisesti.

9 Kantaja korostaa, että komissio on riidanalaisen päätöksen peruuttamisen jälkeen pyytänyt Irlannin tulliviranomaisia antamaan sille käsiteltäviksi uudet asiakirjat, jotta se voisi tehdä tulleista uuden päätöksen. Kantaja katsoo, että mikäli riidanalaista päätöstä ei kumota, se ei voi estääkseen komissiota tekemästä uutta päätöstä

vedota siihen, että koska päätöstä ei ollut pätevästi tehty kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona komissio vastaanotti alkuperäiset asiakirjat, kansallisilla tulliviranomaisilla olisi jo ollut velvollisuus joko olla kantamatta tulleja tai peruuttaa ne.

10 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että komission 14.5.1996 lähettämässä kirjeessä esitetään oikeudenkäyntimenettelyyn liittyvää seikkaa koskeva väite, joka voidaan työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan mukaan ratkaista ilman suullista käsittelyä.

11 Edellä mainitussa asiassa France-aviation vastaan komissio antamassaan tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että maahantuojalla on oikeus tulla kuulluksi asetuksen (ETY) N:o 1430/79 13 artiklan mukaista päätöstä tehtäessä ja että päätös on kumottava, jos tätä oikeutta loukataan (ks. tuomion 34—40 kohta).

12 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalainen päätös on peruutettu sillä perusteella, että sen tekemisessä oli noudatettu sitä samaa menettelyä, joka oli katsottu kontradiktorisen periaatteen vastaiseksi edellä mainitussa asiassa France-aviation vastaan komissio annetussa tuomiossa. Päätös peruutettiin sen jälkeen, kun kantaja oli nostanut kanteen, jossa se väitti, että päätös oli nimenomaan tästä syystä lainvastainen. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että sillä, että päätös on peruutettu ennen sen täytäntöön panemista, on sama vaikutus kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antamalla kumoamispäätöksellä.

13 Kantajan sen väitteen osalta, että sillä edelleen on intressi saada riidanalainen päätös kumotuksi, jotta se voisi vedota päätöksen pätemättömyyteen siinä tapauksessa, että komissio aikoisi tehdä samoja tuontitulleja koskevan uuden päätöksen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että niitä oikeudellisia seurauksia, joita riidanalaisella päätöksellä voisi tällaisessa tapauksessa olla, ei voida tutkia käsiteltäessä tätä kannetta, joka koskee ainoastaan päätöksen kumoamista. Komission mahdollisen uuden päätöksen lainvastaisuutta koskeviin perusteisiin voidaan sitä paitsi tarpeen vaatiessa vedota tätä päätöstä vastaan nostettavan uuden kumoamiskanteen tueksi.

14 Tästä seuraa, että nyt käsiteltävänä kanne on jäänyt vaille kohdetta (ks. asia C-123/92, Lezzi Pietro v. komissio, määräys 8.3.1993, Kok. 1993, s. I-809, 8—11 kohta).

15 Uusien vaatimusten esittämistä koskeva kantajan pyyntö perustuu ainoastaan siihen mahdollisuuteen, että komissio saattaa tehdä uuden päätöksen, joten pyyntö ei koske nyt käsiteltävänä olevaa kannetta.

16 Vaikka uudet vaatimukset poikkeuksellisesti voidaankin ottaa tutkittavaksi, kun niillä vaaditaan kumottavaksi sellaista uutta päätöstä, joka oikeudenkäynnin aikana korvaa päätöksen, jolla on sama kohde (asia 14/81, Alpha Steel v. komissio, tuomio 3.3.1982, Kok. 1982, s. 749, 8 kohta), tämän ratkaisun perusteella ei voida pitää sallittuna spekulatiivista laillisuusvalvontaa, joka kohdistuu sellaiseen mahdolliseen uuteen päätökseen, jota ei vielä ole annettu. Tästä seuraa, että kantajan uusia vaatimuksia ei voida ottaa tutkittavaksi siltä osin kuin niillä muutetaan kanteen kohdetta (ks. asia T-28/90, Asia Motor France ym. v. komissio, tuomio 18.9.1992, Kok. 1992, s. II-2285, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella ei perustamissopimuksen 173 artiklan mukaista kannetta tutkittaessa ole toimivaltaa myöskään esittää sellaisia lausumia, joihin kyseisillä uusilla vaatimuksilla pyritään (ks. asia T-94/92, X v. komissio, tuomio 9.6.1994, Kok. H. 1994, s. II-481, 33 kohta, ja asia T-583/93, P v. komissio, tuomio 8.6.1995, Kok. H. 1995, s. II-433, 17 kohta). Erityisesti uusien vaatimusten c-kohdan osalta on todettava, että yhteisöjen tuomioistuimilla ei ole perustamissopimuksen 173 artiklan mukaista kannetta tutkittaessa toimivaltaa lausua kansallisten viranomaisten mahdollisista velvollisuuksista, ja tämä koskee myös sellaista tilannetta, että komission päätös on kumottu (yhdistetyt asiat C-121/91 ja C-122/91, CT Control (Rotterdam) ja JCT Benelux v. komissio, tuomio 6.7.1993, Kok. 1993, s. I-3873, 57 kohta).

18 Edellä esitetyn perusteella lausunnon antaminen asiassa raukeaa.

Oikeudenkäyntikulut

19 Työjärjestyksen 87 artiklan 6 kohdassa määrätään, että jos lausunnon antaminen asiassa raukeaa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määrää oikeudenkäyntikuluista harkintansa mukaan.

20 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa komissio on kanteen nostamisen jälkeen peruuttanut riidanalaisen päätöksen sellaisella perusteella, johon kantaja oli kanteessa vedonnut. Kantaja on kuitenkin hävinnyt asian siltä osin, onko asiassa annettava ratkaisu. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että näissä olosuhteissa komission on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja komissio velvoitetaan korvaamaan neljä viidesosaa kantajan oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(toinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Lausunnon antaminen asiassa raukeaa.

2) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan neljä viidesosaa kantajan oikeudenkäyntikuluista.

Annettiin Luxemburgissa 18 päivänä syyskuuta 1996.

H. Jung — kirjaaja

H. Kirschner — toisen jaoston puheenjohtaja